

Individualiteit is de doodslag van duurzaamheid

Ik wil niet dat deze generatie de laatste is.

Ik wil niet dat mijn huis onder water staat over 50 jaar. Ik wil later aan mijn kleinkinderen kunnen laten zien waar ik ben opgegroeid.

Groen en duurzaamheid zijn de grote 'buzz' woorden van nu, versterkt door de verschillende groepen wetenschappers die zeggen dat de noodklok op 12 uur staat, het einde van de wereld in zicht is. Om hier wat aan te doen dienen drastische stappen gezet te worden. Iedereen vegetarisch, zonnepanelen op het dak, water opvangen, eigen groente telen, noem maar op. Het vrije leven als een enkeling op de hei, complete zelfvoorziening. Daarentegen kunnen deze veranderingen niet altijd rekenen op medewerking, hoe nobel het doel ook kan zijn. Daarom zijn kleine stappen een vereiste, het behapbaar maken van de toekomst en hoe we morgen kunnen wonen.

Concept vorming

Een voorbeeld van dit 'vrije' leven ligt aan de andere kant van Almere, de wijk Oosterwold. Een wildgroei van gebouwen, ontwerpen en woningen zorgen voor een lappendeken van een wijk. Is dit de correcte manier? Het ontbreken van riolering of elektriciteit voorzieningen zal voor veel mensen een afknapper zijn waardoor een 'normaal' rijtjeshuis een veilige keuze is. Wellicht kan Oosterwold dan als eerste versie gezien worden. Een concept waarop voortgeborduurd kan worden, met zorg uitgewerkt, klaar voor de toekomst.

Uitwerking op de kleine schaal

Nu worden wij studenten opgeleid met het idee van groen en duurzaamheid. Gebruik van biobased materialen, demontabele gebouwen en energie neutrale woningen. Pampus zal hiervan een voorbeeld zijn, vol in de spotlight tijdens de floriade in Almere 2022. Het idee van pampus als pioniersdorp op de lege vlakte, een klein aantal bewoners en iedereen een functie die aansluit op elkander. Samen wordt zo gezorgd voor het water, het voedsel, de bouwmaterialen, iedereen neemt van elkaar, gebruikt en geeft. Deze sociale cohesie zal een voorbeeld zijn hoe steden van morgen zelfvoorzienend kunnen zijn. Het collectieve leven zal versterkt worden door de relatie met de omgeving. Met mijn rol als boer van de gemeenschap is mijn bijdrage een voorbeeld van het duurzaam dieren houden.

Niet alleen zullen de dieren een verantwoord leven hebben, de focus ligt niet op productie. Met een dorp van 16 inwoners zijn geen 300 koeien, 12000 kippen of 50 varkens nodig. De kleinere schaal van dieren houden is makkelijker in de hand te houden en kan rekenen op meer versterking vanuit de gemeenschap. Het verzamelen van groen afval t.b.v. een composthoop is bijvoorbeeld makkelijker. Hier kunnen weer de dieren van eten, waarna de mest gebruikt kan worden voor de bemesting van de andere boerin haar land. Zo wordt het houden van dieren minder bezwaarlijk voor het milieu.

Zorgen om de toekomst

Het houden van dieren is namelijk altijd een beetje dubbelzijdig geweest, dit zien we ook al met de huidige situatie van de veestapel in Nederland. We willen minder koeien vanwege het broeikas effect en ten behoeve van een gezondere levensstijl moeten we minder rood vlees gaan eten. Maar we hebben wel de mest nodig van de dieren om onze planten van voeding te voorzien. Anders moeten hele gebieden bemest worden met artificiële mest, met fosfaat en andere stoffen in het grondwater als gevolg. Dit is het tegenovergestelde van duurzaam.

Alleen

De individualiteit die nu zichtbaar is in de maatschappij werkt averechts: Iedereen denkt “dat klaart iemand anders wel, waarom moet ik daar iets aan doen?” Keer op keer blijkt dat deze mentaliteit niet werkt. We zijn nu eenmaal niet voor niets aan de bovenkant van de voedselketen beland. Dat hebben we niet in ons eentje gedaan, maar door samen te werken.

Samen staan we sterk

Van de landbouwgronden van de Nijl tot aan de rijst velden uit Indonesië, de samenwerking zorgde ervoor dat we het wonen van anderen dieren. Nu moeten we dit opnieuw doen, niet met een landbouwrevolutie maar met een klimaatrevolutie. De eerste tekenen hiervan zijn al zichtbaar, zonnepanelen zijn nu een gegeven in het gevelbeeld. De installatieruimte krijgt standaard een warmte pomp en we hebben allemaal een waterbesparende douche. Een goed begin, maar het kan beter.

In mijn eentje weet ik niet het perfecte antwoord voor deze problemen, maar samen als groep kunnen we heel dicht in de buurt komen. Voor nu kan ik alleen maar mijn best doen via mijn beroep en mijn projecten de mensen er van te overtuigen wat een haalbare oplossing is. Pampus- en in verlenging hiervan, mijn ontwerp- is hiervan een voorbeeld. Samen met mijn medepioneers proberen wij zo ons steentje bij te dragen aan een betere wereld.

Een wereld waar mijn generatie niet de laatste is.

*“He who is unable to live in society, or who has no need because he is sufficient for himself, must either be **a beast or a god**”*

- Aristotle

